

[Anna Westergaard.]

blive i høj Grad gavnligt for Samfundet. En Sygdom, der gennem mange Aar har været en Svøbe især for den opvoksende Slægt, synes paa afgørende Maade at kunne trænges tilbage, hvis man viderefører det Arbejde, der er udført, som her foreslaaet. De Tal, der er anført i Bemærkningerne, viser med stor Tydelighed, at Kampen mod Difteri er ført med Held dèr, hvor den er taget op, og det Resultat, som fremgaar af Udfaldet af Vaccinationen dèr, hvor den har været iværksat, giver i sig selv den bedst mulige Begrundelse for en Gennemførelse af Lovforslaget. Iværksættelsen af vederlagsfri Vaccination for Børn og unge som almindelig Foranstaltning vil efter alt, hvad der foreligger, spare Befolkningen for megen Sorg og megen Lidelse, og det kan samtidig siges, at det rent økonomisk vil spare vort Samfund for store Summer. Loven har ogsaa den gode Egenskab, at den kun under ekstraordinære Forhold indfører Vaccination som Tvangsforanstaltning. Der vil ikke være nogen Tvivl om, at Tvang under de i § 1, Stk. 2, omhandlede Forhold, nemlig naar Sygdommen erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, vil være berettiget. Der er sikkert heller ikke Tvivl om, at Overgangen til vederlagsfri Vaccination af Børn og unge vil blive modtaget med Glæde af Hjemmene og benyttet i størst mulig Udstrækning. Betænkkeligheder vil der næppe være mange af ude i Landet, naar man ser hen til, at Vaccination med saa godt Udbytte er gennemført andre Steder, og da særlig i København, hvor Difteritilfældene nu er gaaet ned til 17 pCt. fra det tidligere Antal, medens Antallet af Tilfælde over hele Landet er steget fra gennemsnitlig ca. 1'000 om Aaret til 1'661 i 1942.

Det vilde dog sikkert være hensigtsmæssigt, om der kunde gøres nogen Propaganda for denne Sag ude i Landet, saa at alle Forældre indsaa, hvor nødvendigt det er at værne deres Børn mod denne uhyggelige Sygdom, og hvor gode Muligheder de efter Lovens Vedtagelse vil have derfor. Jeg gaar da ogsaa ud fra, at det er Hensigten at iværksætte en saadan Propaganda.

Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Fremsættelsen af Lovforslaget, der er saa overordentlig velbegrunnet, ikke mindst under de nuværende særlige Forhold, og som sikkert i sine Følger vil blive til megen Gavn for vort Land.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse ogsaa i dette høje Ting.

J. S. Foget: Ogsaa jeg kan give min Tilslutning til Lovforslaget, men vil gerne gøre opmærksom paa et enkelt Forhold.

Der staar i § 1, Stk. 1: „alle Børn under 18 Aar“ og i § 1, Stk. 2: „alle Personer inden for et bestemt Omraade“. Man faar det Indtryk, at der overhovedet ingen Undtagelser findes. Saa vidt jeg ved, vil man i Almindelighed være lidt ængstelig for at vaccinere Spædbørn; man mener vistnok ogsaa, at det ikke er absolut nødvendigt at vaccinere Spædbørn, der ammes hos deres Moder. Der er her et Forhold, som jeg ved kan gøre Mødrene ængstelige, naar det fremføres i saa rigoristisk en Form. Jeg er ikke sikker paa, at det er nødvendigt at ændre noget i Lovforslaget, men jeg vilde gerne have, om den højtærede Minister her fremkom med en Udtalelse om dette Forhold, som i nogen Maade kunde afbøde den Ængstelse, der i Øjeblikket findes.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker de ærede Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget.

Det er vist rigtigt, som den ærede konservative Ordfører (Malchau) sagde, at man nu, da Aldersgrænsen er forhøjet til 18 Aar, kunde have skrevet „Børn og unge“, men ud fra det Synspunkt, at mange af de paagældende ikke selv er i Stand til i den Alder at tjene til Opholdet, ikke kan forsørge sig selv, er der maaske alligvel ikke noget Udgangspunkt for at foretage nogen Ændring i Lovforslaget. Jeg vil henstille, at man undlader det. Derfor kan man godt i al Almindelighed sige, at det omfatter Børn og unge under 18 Aar. Ved den foreslaaede Ændring viser man et Hensyn over for de Hjem, som har Børn under Uddannelse, idet vi rækker dem en hjælpende Haand ved at skaffe dem gratis Vaccination.

Om det skulde være nødvendigt med nogen særlig Propaganda, ved jeg ikke, det er jo muligt. Det, der opfordrer stærkest til Vaccination, er Epidemier som dem, der er optraadt nu i den sidste Tid. Mange Hjem er herigennem blevet opmærksom paa, hvor ønskeligt og nødvendigt det er at sikre Børnene mod denne frygtelige Sygdom; naar der nu er en Mulighed for det. I det hele taget er Vaccination jo blevet et enestaende Hjælpemiddel til Bekæmpelse af Sygdomme paa en Række Omraader i de senere Aar, og naar man nu er naaet dertil, at en saa frygtet og farlig Sygdom som Difteri kan bekæmpes ved Vaccination, vil sikkert alle ansvarsbevidste Forældre, som er klar over Forholdet, gøre Brug af den Sikring, der ligger i at lade Børnene vaccinere. Jeg gaar ogsaa